

hensigtsmæssigt at afvente erfaringerne med ordningens funktion i den foreslåede 2-års periode, inden § 112-institutionerne inddrages under ordningen, fordi det umiddelbart kan være vanskeligt at vurdere, hvordan en beboer på en § 112-institution vil blive stillet efter den foreslåede ordning.

Beboerne på § 112-institutionerne modtager i dag en række serviceydelser betalt over institutionernes drift, som ikke kendes på § 79-institutionerne.

Ved en automatisk overføring af den nyordning, der er foreslået for § 79-institutionerne, til § 112-institutionerne, hvorefter pensionisten i princippet skal betale for alle ydelser, kan det således ikke udelukkes, at der kan blive tale om en nedgang i beboernes mulighed for aktiviteter.

Det er således alene de forskelligartede forhold, der gør sig gældende for § 112-institutionerne i forhold til § 79-institutionerne, der er baggrund for ministerens opfattelse af, at § 112-institutionernes inddragelse under ordningen bør afvente dels erfaringerne fra forsøgsperioden, dels en nærmere undersøgelse af de særlige forhold for § 112-institutionerne.

Ministeren har endvidere oplyst over for udvalget, at der er taget initiativ til nærmere undersøgelse af, hvordan § 112-institutionerne eventuelt kan inddrages i ordningen, og hvor store disse merudgifter vil være.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslagene til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Mindretallet ønsker især at fremhæve, at der endelig er taget hul på afhjælpning af samspilsproblemet. Problemet har været kendt i mange år og er behandlet i en række betænkninger og rapporter fra forskellige udvalg.

Det forhold, at selv små ekstra indtægter har bevirket øget skattebetaling og aftrapning af sociale ydelser i et sådant omfang, at ekstraintægten er blevet opslugt, og i værste fald mere end det, har virket både urimeligt og uforståeligt for pensionisterne.

Mindretallet har derfor med tilfredshed noteret sig, at de nye regler vil gøre det mærkbart for pensionisterne, at det har kun-

net betale sig at spare op til pensionisttilværelsen. Hensynet til de kommende pensionister er imidlertid også en del af lovforslagene, idet det nu er gjort klart, at der såvel set i forhold til regeringens opsparingspolitik som i forhold til pensionsydelse er økonomiske gevinster forbundet med at spare op.

Det bør fremhæves, at en væsentlig nydannelse ved det under I nævnte forslag er, at de forskellige pensionsydelser, personlige tillæg, pensionstillæg og grundbeløb skal aftrappes i forlængelse af hinanden. Logisk nok sker det således, at de mest subsidiære eller med andre ord mest behovsbestemte ydelser aftrappes først. Dette er i modsætning til i dag, hvor de forskellige ydelser kan blive aftrappet samtidigt og uafhængigt af hinanden og bevirke de kendte aftrappingsprocenter på langt over 100.

Hertil kommer, at ydelserne efter dette forslag altid skal aftrappes, dvs. at en ydelse ikke længere helt kan bortfalde ved en overskridelse af en bestemt indtægtsgrænse.

Mindretallet finder på denne baggrund, at dette forslag er udtryk for et meget betydeligt fremskridt både for de nuværende pensionister, folkepensionister såvel som førtidspensionister, og for fremtidens pensionister og deres vilje til at spare op til en bedre alderdom.

Ved det under II nævnte lovforslag bryder man gennem reglen om stop for opførelse af plejehjem og beskyttede boliger og sammenholdt med boligministerens forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap med tanken om at opføre ældreboliger som institutioner.

De nuværende plejehjem og beskyttede boliger kan drives videre som hidtil. Men med den foreslåede § 85 a lægges der op til en større handlefrihed for plejehjemsbeboerne. Efter kommunalbestyrelsens beslutning kan beboerne i et eller flere plejehjem få deres sociale pension udbetalt. Til gengæld skal de betale for de enkelte ydelser, de får i plejehjemmet, og have adgang til at vælge nogle af ydelserne fra.

Ordningen, der foreløbig skal gælde i 1989 og 1990, betyder, at de fleste beboere får et væsentligt større beløb til fri rådighed end det nuværende beløb til personlige fornødenheder.

Gennem en afskaffelse af reglen i § 85, stk. 3, om en ægtefælles betaling for den an-